

TORONYIRÁNY

XV. 41.

2021. október 10.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 28. vasárnap

Hogyan tudjuk legyőzni lépten-nyomon megmutakozó, haszonlesó lelkületünket, a tudatos vagy akaratlan önzést vallási életünkben? Hogyan lehetnénk lényeglátó, teljesen Istenhez forduló, igazán bölcs emberek? Az apostolok is érezték ennek a kérdésnek a súlyát, a lelki szegénységre és egyszerűsége való elkötelezettség nehézségeit. Ezért kérdezték kissé ijedten: „Hát akkor ki üdvözülhet?”

Jézus válasza: Ami lehetetlennek látszik az emberi értelem és látszat szerint, az lehetséges Isten erejével. Új teremtményként születünk újjá Jézus Krisztus által. Új emberként élünk, aki többre képes, mint a régi ember. Nem saját maga erejéből, hanem Isten kegyelméből. Arra vagyunk hivatva, hogy megvalósítsuk a jézusi áldozatkészséget és a szabad, ajándékozó szeretetet itt a földön. Atyánk ugyanis az ajándékozó Isten. Azt akarja, hogy gyermekei is olyanok legyenek, mint ő és Egyszülött Fia, Jézus Krisztus.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Bölcs 7,7-11** A szerző az Istentől kapott bölcsességet értékesebbnek tartja minden gazdagságnál.
- 2. Zsid 4,12-13** Isten mindent átlát, előtte semmi sincs rejtve.
- 3. Mk 10,17-30** Jézus figyelmeztet az elvakult gazdagság személyiségromboló veszélyére, és bőséges kompenzációról biztosítja mindazokat, akik érte és az evangéliumért képesek lemondani anyagi értékeikről.

A gazdagság és a lemondás

Jézus folytatná útját, hiszen tudja, miért és hova tart, de úgy tűnik, még van egy fontos kérdés, amit tisztázni kell, elsősorban a tanítványokkal, illetve azokkal, akik esetleg tanítványok szeretnének lenni. A Jézust körülvevő tömegeből előbb a farizeusok, majd a gyermekeket Jézushoz vezetők váltak ki, most pedig azt beszéli el az evangélista, ahogy egy gazdag ember lép oda. Jézus tanítása a gazdagságról, illetve követésének, s az érte vállalt áldozatoknak jutalmáról. Bár Jézus már kifejezte, hogy életét az fogja megmenteni, aki hajlandó lemondani róla (vö. 8,34-38), ezt a nehéz leckét újra meg újra ismételni kell, mégpedig a mindennapi élet körülményei között is.

Jézus folytatni akarja fizikai és szimbolikus jelentésű útját Jeruzsálemben, de valaki ismét feltartóztatja. A férfiről, akit Máté fiatalembernek, Lukács vezetőnek ismer (vö. Mt. 19,16-22; Lk 18,18-23), csak a történet végén tudjuk meg, hogy „gazdag”. Ennek a ténynek talán Jézus van tudatában kezdetből fogva, vagy legalábbis az elbeszélő úgy mutatja be őt, mint aki tudja, mire van szüksége a hozzá fordulónak. Gesztusai alapján a Jézushoz lépő férfi igen nagy tisztelettel van iránta, sőt kérlelni akarja, mint az előtte szintén térdre eső (gonüpeteó), végső szükségét szenvedő leprás (1,40). Jézust a zsidó irodalomban szokatlan címmel „jó Mesternek” szólítja. Az agathosz – „jó” szó Márk evangéliumában ezen a történeten kívül csak a 3,4-ben fordul elő, ott éppen Jézus kérdésében, a „jó vagy rossz” tettekkel, azaz gyógyításokkal kapcsolatban. Ez az ember az „örök életet” szeretné elnyerni, arról kérdezi Jézust, mint egyfajta bölcs tanítót (vö. Péld 13,14; 16,22; Sir 21,13), akit eddigi tettei hitelessé tettek előtte. Az örök élet az előző szakaszokban az „Isten országa” szinonimájának is bizonyult (vö. a mondásokat az Isten országába való majdani belépésről: 9,43-47; 10,15). A térdre boruló ember megszólításában mindenesetre nehéz iróniát vagy túlzott hízkelkedést látni, ahogy azt egyes értelmezők feltételezik.

Jézus nemrég jelentette ki, hogy az Isten országa elsősorban ajándék (10,15) – vajon félreértés, hogy tenni is kell érte valamit? Talán ebből fakad az a látszólagos kedvetlenség, amellyel a 18. versben a szokatlan, de alapjában véve megtisztelő „jó Mester!” megszólítást visszautasítani látszik? Jézus inkább em-

lékeztetni kívánja a gazdagot kérdésének és megszólításának valódi távlatára (K.Stock). Jézus kérdése, illetve a kérdést kiegészítő mondás („Senki sem jó, csak az Isten”) jelen formájában leginkább egyfajta bölcsességi rejtvényhez, találós kérdéshez hasonlítható. Jézus kérdése („Miért mondasz engem jónak?”) tehát nem elutasítás, nem olyan kérdés, amelynek a válasza előre adott, hanem valódi kérdés, amelyet azután a kiegészítő mondat abba az irányba indítana el, amelyben a helyes válasz keresendő. Jézust éppen azért lehet jónak mondani, azért volt képes a „jót” tettekben végbevinni és tanítani, mert ő szoros kapcsolatban van Istennel (vö. 2,7.10). Ha a Jézushoz érkező valóban felismerte Jézus „jóságát”, akkor nem lesz számára nehéz az sem, hogy a kapott választ valóban elfogadja.

Jézus mindenestre ezután a közbevetett kérdés után ad először választ: „Ismered a parancsokat!” (19. vers). Jézus, ahogy máskor is, itt is visszautal a Törvényre, mégpedig annak egyfajta szociális olvasatát nyújtva. Olyan álláspontot fogalmaz meg, amely nem megszünteti, hanem megerősíti a Törvényt. A tízparancsolat második táblájából idéz, a felebarát iránti szeretet kötelezettségeit említi, meglepő módon utolsó helyre sorolva a szülők iránti tisztelet parancsát, amely eredetileg bevezette a sorozatot. Ez bizonyos mértékig már előkészíti rövidesen megfogalmazott tanítását, miszerint az ő követésével a családi kapcsolatok viszonylagossá válnak. A „Ne csalj” tiltás ugyan nem szerepel a tízparancsolat szövegében, de felfogható úgy, mint a MTörv 20,17 vagy 24,14, illetve a Sir 4,1 áthallása. Egyes kéziratok valószínűleg azért hagyták ki, mert nem találták a tízparancsolat szövegében, sem Máté és Lukács változatában. Mindez inkább a kiegészítés hitelessége mellett szól. A nagy vagyonnal rendelkező ember könnyen eshet a család kísértésébe.

Az illető a 20. versben tovább kérdez, nem elégszik meg a számára ismerőssel és ismerhetővel. Tiszteletteljes megszólítását is átalakította már, elhagyva a „jó” jelzőt most egyszerűen Mesternek szólítja Jézust. A zsidó fiúgyermek felnőttkora küszöbén lesz a „parancsok fia”, magára véve a felnőttet kötelező törvény igáját (B. Witherington). Úgy tűnik, a parancsok megtartása önmagában elegendő volna az örök élet megszerzéséhez, de ennek az embernek még hiányzik valami. Jézus ismeri is belső helyzetét, el is fogadja a kérdését, sőt rátekintve meg is kedveli (21. vers; vö. 1,16.19; 2,14). Jézus felszólításának két része van. Az első a javak eladására és szétosztására vonatkozik, ez pedig megfelel a zsidóság elképzelésének a jámbor és istenfélő emberről (vö. Jób 1,1-5; 29,1-25). Ehhez egyébként ígéretet is kapcsol Jézus, amely újra a jövőre örök életre, mennyei kincs birtoklására vonatkozik.

A felszólítás második része, hogy Jézus saját követésére buzdítja a földi javaktól szabaddá vált embert. Ez az a követés, amely az evangéliumnak ebben a központi szakaszában (8,22-10,52) egyre nyilvánvalóbban mint Jézus paradox útja, az elvesztette megtalált élet útja mutatkozik meg. Olyan paradox út ez, amelyet egyedül Jézus személyes példája hitelesít, amely a tanítványok tapasztalatában és hitében nem a halállal és megsemmisüléssel, hanem a feltámadással és örök élettel végződik. A gazdagság szétosztásának valódi jelentősége itt elsősorban nem a szegények megsegítése, hanem a Jézus követésére való szabadság.

A szépen kibontakozó, egyre pozitívabb hangulatú beszélgetés gyorsan befejeződik. Az ember (arca) elsötétül (sztügnadó), vagyis ő maga elszomorodik. Az olvasó csak most tudja meg, hogy az embernek nagy vagyona volt, amelyet képtelen feláldozni Jézus követéséért, lelkének valódi békéjéért, talán az örök életért.

Martos Levente

Boldog család (12.)

A meghitt léghő fontossága

Egy borzalmas és megrendítő eredményű elemzés szerint a konformizmus és a fogyasztói társadalom a televíziós adásokban ér véget, melyek mind jobban betörnek a személyiség rejtett részébe, hogy ne csupán tesztek, kérdőívek, statisztikák, közvélemény- és piackutatások, hanem vallomások, közvetlen érzelmek, szerelmek, magánéletek feltárása segítségével maga az ember adja fel az intimitást úgy, hogy nyilvánossá teszi érzelmeit a szemérmertlenség azon megnyilvánulásai mellett, melyeket az őszinteség kifejezésének kiáltanak ki, mivel igazából „nincs mit rejtegetni, nincs min szégyenkezni”.

Az egyedül szégyellni való dolgok a fájdalom, a betegség, a szegénység, tehát pont azok az állapotok, melyekben együttérzésre, érzelmekre és vigasztalásra volna szükség. A többi ki kell mutatni, nyilvánosságra kell hozni. Ha túlzásról, szabálytalanságról vagy abnormalitásról van szó, még jobb. Végső soron a látvány a fontos!

Nem könnyű igazi segítséget nyújtani a kamaszok Big Brotheren felnőtt generációjának abban, hogy visszakapja az intimitást és lelki életet. Mindenekelőtt fontos, hogy észrevegyék a „normális” érzelmek szépségét és nagyságát, mint például a szülők és a család szeretete, a hűség, a barátság, az ígéret, a vallás, melyek együttesen adják az intimitás fontosságát, azt, hogy mélységeiben ismerjük önmagunkat, szilárd személyiségünk alakuljon ki, melyet senki nem sérthet. Segítenünk kell gyermekeinknek, hogy büszkék legyenek eredetiségükre, hogy ne érezzék kötelességnek, hogy valakinek látszanak, vagy valahova tartozzanak. A kamaszokat meg kell tanítani arra, hogy tiszteljék a saját és a mások intimitását, mivel az emberi méltóság egy felső érték. Az egyre „nyitottabbá” váló társadalomban életbevágóan fontos, hogy főként családon belül újra felfedezzük a diszkréció és a kedvesség értelmét. Csak a szülők képesek ténylegesen megértetni gyermekeikkel, hogy a mások lelki sérüléseinek és az érzelmeknek a tiszteletben tartása egyáltalán nem képmutatás. Létezik egy gyakorlat, mely nemcsak a kicsik, hanem a nagyok számára is hasznos lehet, és melyet elmélyedésnek hívnak. Ennek során összerakjuk személyiségünk darabjait, melyek a mindennapok helyzetei és élményei során megsemmisültek, és újra egyensúlyba kerülünk. Sok serdülő ezt ösztönösen műveli úgy, hogy naplót ír, melyben összegyűjt vallomásokat, haragot, könnyeket, örömet, kitérőt, míg másoknak arra van szükségük, hogy egy felnőtt őszinte érdeklődéssel egyszerűen meghallgassa őket anélkül, hogy vádaskodna vagy tanácsot osztogatna. Mindezt azért, hogy kifejezhessék és megérthessék azt, ami bennük halmozódik.

Halkan suttogva

Amit nem mondunk ki, annak is megvan a maga fontossága a családban és a szülő-gyermek kapcsolatban. A siker és az öröm is lehet csendes. Az intimitás értéke mennyiségben nem kifejezhető. Véleményem szerint a családi életben az egyik legszebb dolog az, ha tudjuk, hogy gyakran a ki nem mondott szavak fontosabbak, mint azok, melyek a kommunikáció tárgyát képezik. Ezzel azt akarom mondani, hogy a hallgatóságos dolgok a bensőséges érzetét táplálják, mely még jó is, amikor azon fáradozunk, hogy megfejtjük az egyéni elvárásokat, érzelmeket és gondolatokat.

Néha nem szentelünk figyelmet az érzelmi kapcsolatok e rejtett dimenziójának, mivel úgy tűnik, hogy kevesebb az élvezet abban, amit csak fölvezetnek nekünk, mint abban, ami teljességében feltárul előttünk. Szükségét érezzük, hogy hangosan beszéljünk, hogy félreérthetetlen gesztusokat tegyünk, hogy kirakatba tegyük napi életünk egy részét, mely máskülönben a mindennapiságban és a kollektív felszínességben elvesztené érdekességét. Amikor azonban ezt az utat választjuk, elkerülhetetlen, hogy visszafordíthatatlan veszteséget szenvedjünk: amit nem tudunk a hallgatásban megőrizni, félő, hogy elpocsékoljuk és a jövőnk kiépítésében hasztalanná válik; a családi élet mindig megszenvedí a szemérmesség hiányát.

Ugyanez a fájdalmas élmény érinti a párkapcsolatot is, de még inkább a szülő-gyermek viszonyt: és ha helyén való, hogy soha ne zárkózzunk magunkba, hanem konfrontálódjunk a többiekkel, biztosan hiba lemondani arról a titkolózásról, mely mélységet és egyediséget ad minden szerelmi történetnek. Véleményem szerint még otthon se mindig jó mindenáron mindent megosztani. Szó sincs a kevésbé kellemes igazság elhallgatásáról, vagy hogy kétértelmű cinkosságot idézzünk elő. Számításba kell vennünk, hogy mindenki érzékeny és ellenáll azoknak a helyzeteknek és eseményeknek, melyek arra köteleznek minket, hogy szolidáris gesztusokkal oltalmat nyújtsunk az életnek azon pillanataiban, melyeket a törékenység, a hiba, a bukás jellemez. És ha normális, hogy a fájdalmat szemérmességgel vegyük körül, úgy gondolom, hogy az öröm és a siker is megérdemel egy kis csendet, hogy ne szálljon fejünkbe a dicsőség és még inkább, hogy ne alázzunk meg másokat, akiknek több időre van szükségük egy adott cél eléréséhez vagy, hogy elérjenek egy tartósan derűs állapotot. Nyilvánvalóan ennek nem védelmi ösztönből kell erednie, mely eltakarja a lustaságot és a büszkeséget. Az intimitás kialakítása és védelme nem eshet egybe a lemondó viselkedéssel. A hallgatás egyáltalán nem jelenti azt, hogy elzárkózunk a vita elől.

Ami a többit illeti, létezik egy hatékony teszt annak megállapítására, hogy egy adott hallgatás csak megfelelő vagy igazsághoz hű-e? A családtagok mennyire nőnek fel méltóságban, ha bizonyos élményeket vagy lelkiállapotot nyilvánosságra hoznak? Egy érzelm vagy vélemény elmondása mindenkinek jót tesz vagy van, akiben kárt okoz? A tartózkodó magatartás erőforrás vagy korlát a közös identitás fejlődésére nézve? Jó, ha mindezen elgondolkozunk, de még jobb, ha megosztjuk társunkkal és gyermekeinkkel ezt a témát, és hűen tiszteljük véleményüket. Ez biztosíték a kölcsönös tisztelet számára, melynek a család összes tagja között ki kell alakulnia, ebből merítenek erőt és hitet azok, akik a mindennapi életet emlékeztetésre érdemessé akarják tenni.

Másfelől, ahogy telik az idő és felnőnek gyermekeink, lehetővé válik megőrizni a családi identitást épp úgy, hogy az intimitás érzetén keresztül felhalmozott erőforrásokat folyamatosan előnyösen használjuk. Tapasztalatból beszéllek: most, hogy gyermekeim egyre önállóbbá válnak életük formálásában, a családi összetartozást épp a ki nem mondott dolgok alkotják, az ő látszólagos gyengeségükkel és hangos jelentéktelenségükkel, ezek azok, melyek reményt adnak, hogy értelmet adhatunk a külvilág zajainak.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Kertnosztalgiaák

„Kertről kertre élünk” – írja Rónay György egyik kötetcímet is jelző versében, A kertben.

Az emberi vágyak mélyén mindig „meglapul” egy elkülönített hely, az elveszett paradicsomi „zug”, és kényszerít, hogy gyakorta rágondoljunk. Kertnosztalgiaák kerítenek körül, bűvös kört szegélyező fák, bokrok, melyek a gyermekkort idézik, a romlatlan természetet, hol „Éva kezében sarló és kalászkok, Ádám vállán bari.” Igen, ilyen volt „még a kiűzetés előtt a Paradicsom.”

Ahogy hullnak az évek, mint októberi levelek, előkerülnek az apró szekerek: játékkocsik „holdlepte úton, csillaglepte úton” és arról énekelnek, milyenek az igazi álmok a kert ölén, gyalogos ösvények tarkaságában. A szekerek földöttek. „Tömlőkerekeik” ringatják a bentlakókat, fehér- és bogárszínű lovak kaptatnak velük a dombra, hátukon maradék napfény, hogy emlékeztessen az elmúló évekre, évtizedekre.

Ezek az álomszekerek mindig velünk vannak; benn, kiképezve a szekér kék takarókkal fogad, és felirat virágzik a falon: „Erdőkön, mezőkön járó”. Kívülre ezt írta a „rendelés”: Ráró. Ami sólymot jelent, gyorslábú lóra emlékeztetőt. Szárnya és erős lába van. Virágének motívuma ez, és aki dalolni tudja, még inkább kötődik a kerthez, amely fölött a hold kél, almafa várja a tél beköszöntét. Csupa élet-szimbólum az álomszekér, a kelő és fogyó sarló, a nap az a valóság, amely álomszekéren is felejt néhány kéve fényt.

Paradicsomi utazások! Hányszor gondolok évekre, emlékekre, amelyek őrzik édenünket...

Az öregség – ha lábujjhegyen érkezik is – meglassítja a szekereket. Fölfelé hajtunk leginkább, óvatosabban, többször megállunk, lenézünk kódúsztatta völgyekre, és egy peremszikiánál próbáljuk átgondolni, honnan indult az út. Körülöttünk már minden „méltó a szeretetre”: a még bókoló kisvirágok, de a hulló levél is „a szívünkbe bebocsátást kérnek, hogy tovább éljenek, ha már nem élnek.”

„Már az őszi madár is füttyöget” – éneklé a költő, de azt nem nézem, merre röppen, milyen a tolla, és hol keres szállást. Majd megpihen valahol, „valami kis szél borzolja”, s a száradó füveken átsuhanó évszak megnyugszik az erdők szélén...

Fölfelé tovább indul a szekér, „folytatódik az őszi béke”.

† Tóth Sándor

hírek információk

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus tiszteletére készült utolsó, 22. emlékkeresztet helyezte el a Dél-alföldi Erdészeti Zrt. szeptember 30-án az ásóthalmi Gárgyán-erdőben. Az ünnepi eseményen Kozma Ákos az alapvető jogok biztosja, valamint Szentpéteri Sándor erdőkért felelős helyettes államtitkár mondott beszédet. Az ünnepség zárásaként Kiss-Rigó László püspök Isten áldását kérte a kereszt és jelenlévők mellett mindazokra, akik a természet „templomába” kirándulnak, illetve ott dolgoznak.

Az Idősek Világnapján Diploma Honoris-díjat adtak át Gyulán. A Gál Ferenc Egyetem és a Békés Megyei Központi Kórház idei Diploma Honoris-díját Gurzó Anna nyugalmazott főnővérnek adták át október 1-jén, az Idősek Világnapján. Az egyetem Egészség- és Szociális Tudományi kara a kórházzal együtt már több mint tíz éve létesítette és évenként közösen adja át a Diploma Honoris elismerést olyan ápolóknak, akik évtizedeken keresztül kimagasló emberi és szakmai teljesítményt nyújtottak. Az idei Idősek Világnapjának gyulai ünnepségén Becsei László, a kórház főigazgatója és Beke Szilvia dékánhelyettes adtak át a tiszteletbeli diplomát Gurzó Annának, aki 1973-tól nyugdíjazásáig volt ápolónő, 1987-től főnővér mindvégig a kórház belgyógyászati osztályán.

Hit, Hivatás, Tudomány címmel tartott konferenciát a GFE Egészség- és Szociális Tudományi Kara és a Gyulai Egészségügyi Főiskoláért Alapítvány partnerségben. Az online konferencia Vincze Gábor dékán levezetésével mintegy 150 résztvevő előtt tárgyalta, hogy a tudomány és a hit egyúttartása milyen bizonyosságot adhat a szakmával való azonosuláshoz, mely a jó diploma által nyújtott munkapiaci boldoguláson túlmenően egész életútra megtalált hivatássá válhat. Mindezt elsősorban az ápoló-, szociális munka szakmákban értelmezték, de üzeneteik általánosak voltak, a Gál Ferenc Egyetem profilját követve kitekintettek a nevelésre és a gazdasági képzésekre is. Kozma Gábor rektor kiemelte, hogy egy iskola akkor sikeres, ha a hasznos életre nevel, és a jó diploma mellé az élethosszig tartó tanuláshoz az élethosszig tartó értékkeövetés készségeit is képes fejleszteni. A hit és hivatás együttesének teológiai értelmezését Papp Miklós moráleteológus adta, az egyházi kórházak missziójáról az Egyházi Kórházak Egyesületének elnökeként Toldy-Schedel Emil főigazgató szólt, a hivatás és tudomány kapcsolatát Gellén Márton docens, a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület alelnöke tárgyalta. Várkonyi Tibor emeritus professzor a gyakorló orvos szemszögéből elemezte a hivatástartalmakat, Ritz Judit docens, a Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat főigazgatója az idősellátás egyházi feladatainak hiteles értelmezését nyújtotta. Czagány Gábor docens, református lelkes a hit és erkölcs rendező elveit vizsgálta a gazdaság működésében, a záró kerekasztal-beszélgetés a hivatásgyakorlók hitvallásait is magába foglalta.

Októberben, a Rózsafüzér Királynője hónapjában a minorita Szent Miklós Plébánia közössége minden nap 17 órától ünnepélyes formában, énekekkel végzi a Szentolvasót. Kivétel péntekenként, amikor 15 órától szentségimádást tartanak az esti szentmiséig.

„Ne hagyjátok a templomot, a templomot s az iskolát” (Reményik Sándor) címmel október 9-én időszaki kiállítás nyílt a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A tárlaton Nagy Maya festőművész által támogatott, Torinóban, Milánóban, Velencében, valamint Bariban Erasmus-programon részt vett fiatalok és művésztanáraik festményei, kispasztikái láthatók. A kiállítás október 29-ig az intézmény nyitvatartási idején – keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között – tekinthető meg.

A Belvárosi Plébánia közössége ma ünnepli a Magyarok Nagyasszonya (október 8.) ünnepéhez kapcsolódó búcsúját. A Székesegyházban a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kondé Lajos pasztorális helynök, a Dóm plébánosa celebrálja és mond homíliát. 14 órától 18 óráig búcsúi közösségi napra várják az érdeklődőket a Katolikus Házba (Dugonics tér 2.), ahol asztalifoci-bajnokság, kürtöskalács sütés, trambulinozás, valamint óriás jenga szerepel a programban.

Taizéi énekes imaóra lesz az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet plébániatemplomban október 16-án, a szombat esti szentmise után 18.50-tól, majd a plébánia nagytermében vetített képes élménybeszámolót tartanak azok a fiatalok, akik a franciaországi szerzetesközösség által szervezett találkozón jártak. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a Torontál téri templomban és plébánián.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom jövő vasárnap, október 17-én lesz.

„Fuss és Segíts” Jótékonyági Futóversenyt hirdetett meg közösen a Gál Ferenc Egyetem és a Békés Megyei Kormányhivatal. A békéscsabai Városháza elől október 16-án 10 órakor induló futóverseny célja, hogy a gyermekektől kezdve a senior korosztályig népszerűsítse az egészséges életmódot, és felhívja a figyelmet az egészségügyben dolgozók áldozatos munkájára, külön is megköszönve a Békés Megyei Központi Kórház Dr. Réthy Pál Tagkórház dolgozóinak a koronavírus elleni küzdelemben való helytállását. A 3 és 6 km-es távok egyéniben, a 12 km-es táv egyéniben és 4 fős váltóban is teljesíthetők. A legfiatalabbakra is gondoltak, akik korosztálytól függően 200-800 m-es távot teljesíthetnek az éremért. Már közel 300-an regisztráltak, melyre még október 13-ig van lehetőség a GFE honlapján vagy a fussessegits.polarsport.hu felületen.

Udvaros Dorottya, a Nemzeti Színház Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművészeinek felolvasószínházi estjével folytatódik a Dóm Művészeti Szalon előadásorozata a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az október 17-én, vasárnap 17 és 19 órákor kezdődő előadások a 2020 tavaszi/nyári évad elmaradt Csend-Törékeny-Üres - Felolvasószínház Ady Endre és Pilinszky János műveiből című estek pótlása. Rendező, Seres Tamás. A 17 órás előadásra - korlátozott számban - még kapható jegy (3.500,- Ft/fő) a Látogatóközpont pénztárában, keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között. Az estre a korábban megváltott bérletek is érvényesek.

Megkezdődött a bérletek értékesítése a Dóm Művészeti Szalon 2021/2022-es évadjára. A műsorban többek között Bagdy Emőke és Simon András rendhagyó irodalmi estje, Borovics Tamás és Poroszlay Kristóf színművészek önálló irodalmi előadása, valamint Benkő Péter kétszeres Jászai Mari-díjas színművész estje szerepel. Az előadások kezdési időpontja 17 és 19 óra. A helyre szóló bérletek megvásárolhatók a Szegedi Dóm Látogatóközpont ArtShopjában, melyek ára 22.000 Ft.

Rangos labdarúgó mérkőzéseknek ad otthont a Szeged-Csanádi Egyházmegye sport- és kulturális központja, a Szent Gellért Fórum. A Gera Zoltán szövetségi edző irányította U21-es magyar labdarúgó-válogatott két Európa-bajnoki selejtezőt játszik a centerpályán. Az egyiket október 8-án, Lengyelország ellen játszotta a magyar válogatott, október 12-én pedig, 17.30-tól a csoport élén álló Németország az ellenfél. A kontinensviadal selejtezőit kilenc csoportban bonyolítják le, ahonnan az első helyezettek és a legjobb második automatikusan kijut a Georgiában és Romániában 2023 nyarán rendezendő tornára.

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 17-e, vasárnap a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományaikkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a jövő vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.